

IN

Nascuda a Sabadell, de ben petita vaig començar a endinsar-me dins el món de la interpretació (dansa, música, idiomes,...). He viscut uns anys a Itàlia i a d'altres llocs i ara ja porto un bon grapat d'anys al Vallès Oriental.

Parlo 6 idiomes, sóc viatgera i inquieta. He estat coreògrafa, professora, dobladora, locutora i sóc i seré sempre, principalment creador i actriu. La meua passió és el teatre, però també he fet cinema i televisió.

No m'agrada parlar gaire de la meua vida personal perquè penso que és això... personal, però sí que diré que tinc nétes i que em tenen el cor robat.

Mariona Casanovas

La Mariona és d'aquelles dones que la vida et porta per atzar a la teua vida i que ja veus que t'agradaran. És entusiasta, valenta, creativa, creadora, treballadora, actriu, lluitadora, activista i activa i molt ferma. I sí, té un dels somriures més sincers i bonics que he vist mai. Barreja teatre i poesia damunt dels escenaris. Teatre i conte. Reflexió. Música. Els seus espectacles són una mica de com és ella. Una barreja artística i compromesa. I sí, és clar, somrient.

"Que res és meu, ni teu. Que estem de pas. I que gaudir-lo o patir-lo només depèn de nosaltres"

Què t'agrada i que no suportes de menjar/beure/llegir/art i el que se t'acudeixi...

Les meves passions són viatjar, l'art en tots els àmbits, les meves nétes i ser i sentir-me lliure.

M'agraden les bones tertúlies, els amics, escoltar, un bon vi, el silenci, els somriures que t'abracen, la franquesa, la solidaritat anònima, l'educació, l'empatia, l'estimar i sentir-me estimada.

Ah! i les flors de carbassó farcides amb formatge i maquillades amb orenga.

No m'agrada, gens, la covardia amb tota la devastació que comporta

Defineix segon el teu diccionari personal les paraules:

Home: ésser viu, fràgil i coix d'humilitat

Dona: ésser viu, fràgil i coixa d'humilitat

Igualtat: Equilibri perfecte (pendent)

Felicitat: Pau, quietud

En què estàs embolicada ara?

Estrenem a Barcelona del 29 de maig fins al 16 de Juny a La Seca Espai Brossa l'obra de Teatre: Al fons del Calaix. Escri-

ta pel meu amic Aleix Puiggalí, dirigida pel magnífic Rafel Duran i interpretada amb en Ruben Serrano. També estic col·laborant com a actriu en diversos curtmetratges, sota la direcció de joves promeses. I començant a perfilar nous projectes.

Com és un dia a dia normal per tu?

No hi ha dies normals. Els rodatges, els assajos, les funcions, els càstings ballen amb prodigiosa alegria per l'agenda i salten d'una pàgina a l'altra, d'una hora a una altra... És una meravellosa i esgotadora bogeria.

Com està el món, oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

Penso que hem creat un sistema social pervers. Mica en mica ens hem anat allunyant de nosaltres mateixos i hem creat un monstre que ens ha devorat (ambició, poder, diners, possessions,...). Com a individus ens hem de retrobar. I activar la creativitat, l'humanitat, la saviesa,... Crec que al recobrar la consciència de la vulnerabilitat, podem recuperar l'únic valuós: viure, respectar i compartir la terra que som tots i tot. Que

res és meu, ni teu. Que estem de pas. I que gaudir-lo o patir-lo només depèn de nosaltres. De cadascú de nosaltres.

Quin és el paper de la dona en tot plegat? i de la dona com a agent artístic?

El paper de l'ésser humà, crec que és el d'assumir, de cor, la responsabilitat i el respecte del món amb tot el que en forma part.

Com a membre del col·lectiu cultural, què vols que et digui...: seguir defensant-lo amb constància i perseverança i no defallir malgrat res ens sigui propici (com deia el gran Martí i Pol)

Com vas de salvatgisme?

Segueixo i seguiré indomable i reivindicativa. No puc ni vull canviar.

Les tres coses bones teves són... i les tres coses que és millor no explicar...

Sóc fidel a mi mateixa.

Les altres cinc (dues de bones i 3 de dolentes) millor que ho preguntis al meu entorn.

Regala'm una cita.

Fet! Quan? (ric i riu i li dic que no, que ha de ser literària)

OUT

Dedicada plenament a la interpretació els últims 20 anys, destaco en Teatre: Al fons del calaix, Què hi faig aquí baix si sóc un àngel?, Klàssics, Montserrat Roig: Paraules d'Avui, Fosc de Lluna, El despertar de la primavera,... totes elles estrenades al Teatre de Ponent de Granollers, han fet temporada a Barcelona i gira per Catalunya.

En Televisió i Cinema: Impersonal, Ser o no ser, Capicúa, ¿Bailamos?, Coma, Peralta, Rotten Rain, Otoño, Salud, dinero y amor, El diablo y el magistrado, Bívida, El cor de la ciutat, Els 7 pecats capitals, Psico Express, Quatre Quarts, Laberint d'ombres, Barrio Sésamo, La Danza. Els meus dos últims treballs a TV3 han estat fa molt poc a Polseres vermelles i a La Riera (la Rosa) les primeres temporades.

Regala'm una cita:

"S'ha desdenyat la literatura com a font de coneixement. I és això: el lentíssim i difícil art de conèixer-te a tu mateix, i que dura tota la vida."
(Montserrat Roig)